

Nowa broń dla Pakistanu

16 czerwca 2007

Coraz więcej państw decyduje się zastąpić wprowadzoną w latach 1950. i 1960. broń strzelającą silnym nabojem karabinowym, konstrukcjami zasilanymi amunicją pośrednią i tendencja ta nie ominęła również Pakistanu. Choć oficjalnie ministerstwo obrony tego państwa nie ogłosiło przejścia na nowy kaliber, to jednak największe szansę zastąpienia amunicji 7,62 mm x 51 w służbie ma obecny NATO-wski standard, czyli nabój 5,56 mm x 45.

*Oddziały paramilitarne Pakistan
Rangers uzbrojone w karabiny G3A3
/Zdjęcie: PakDef*

Dotychczas najbardziej rozpowszechnioną konstrukcją w Pakistanie był licencyjny, niemiecki 7,62-mm karabin automatyczny G3 w odmianach z kolbą stałą (G3A3) i wysuwaną (G3P4), produkowany od lat 1960. przez państwowy koncern Pakistan Ordnance Factories (POF). Obok niego zakupiono - głównie dla lekkiej piechoty - chińskie klony karabinka AK - typ 56 i pewną liczbę typ 81. Bardzo liczne w Siłach Zbrojnych Islamskiej Republiki Pakistanu są licencyjne, 9-mm pistolety maszynowe MP5A2/P3/P4/P5 i ich skrócone odmiany (odpowiednik H&K MP5K), czyli SMG PK/PK1/PK2/PK3. Ponadto oddziały specjalne, w tym liczący ponad 2 tysiące żołnierzy Special Service Group (SSG), używają 5,56-mm karabinków automatycznych Steyr AUG, M4A1 i maszynowych Steyr AUG LSW.

Prezydent Pakistanu, Pervez Musharraf, ogląda nowy 5,56 mm karabinek PO F PK8 /Zdjęcie: PakDef

Siły Zbrojne Pakistanu liczą sobie niemal milion żołnierzy, z tego 550 tys. w regularnej armii, 24 tys. w marynarce wojennej, 45 tys. w siłach powietrznych i 302 tysiące w oddziałach paramilitarnych - 185 tys. w Gwardii Narodowej, 50 tys. w Pakistan Rangers stacjonujących w prowincji Pendżab na wschodzie kraju, 25 tys. w Mehran Force w prowincji Sindh na południu (w czasie pokoju zarówno Pakistan Rangers jak i Mehran Force pełnią rolę wojsk wewnętrznych podległych MSW, w czasie wojny mogą być włączone do regularnej armii), 60 tys. w Frontier Corps (14 oddziałów w Północno-Zachodniej Prowincji Pogranicznej i 13 w Beludżystanie) oraz 2,5 tys. w straży granicznej Maritime Security Agency stacjonujących w Karaczi, w prowincji Sindh).

W 2006 po raz pierwszy zaprezentowano na międzynarodowych wystawach karabinek automatyczny PO F PK7, zasilany amunicją 7,62 mm x 39 /Zdjęcie: Grzegorz Hołdanowicz

Szacuje się, że Pakistan potrzebuje między 500 a 800 tysięcy nowych karabinków automatycznych, które powinny zastąpić dotychczas używaną broń. Jednak Islamabad jest wyjątkowo ostrożny z wyborem nowego kalibru, wiedząc, że taka operacja pociągnie za sobą bardzo wysokie koszty (szacowane na około 2 mld USD). Ponadto

armia nie jest do końca zdecydowana jaki nabój wybrać, zwłaszcza, że liczne są głosy, że w warunkach pakistańskich, przy strzelaniu na dużych dystansach, jednak bardziej sprawdzi się amunicja karabinowa. Co się tyczy samej broni, w pierwszej kolejności armia liczy na konstrukcje rodzime, jak oświadczył na konferencji IDEAS 2006 szef sztabu generalnego, generał Ehsan ul Haq. Jeżeli POF nie dostarczy broni odpowiadającej potrzebom sił zbrojnych, dopiero wówczas rozpoczną się poszukiwania odpowiedniej konstrukcji zagranicznej, przy czym warunkiem przyjęcie jej do uzbrojenia jest pełne przeniesienie jej produkcji do Pakistanu. Amunicja oraz broń mają zostać dokładnie przetestowane, zanim zostaną przyjęte do uzbrojenia, a zatem w pierwszej kolejności trafią w ręce komandosów z SSG i elitarnych oddziałów lekkiej piechoty.

Niezależnie od wyboru własnej broni, w odpowiedzi na zakup przez Indie dla ich oddziałów specjalnych 5,56-mm karabinków Tavor w układzie bez kolby właściwej, Pakistan zdecydował się nabyć podobną broń od innego dostawcy, odchodząc od starszych Steyrów AUG. Wybór padł na F2000 produkowany przez belgijski koncern FN Herstal. Poza kilkuset karabinkami automatycznymi zakupiono również 5,56-mm karabinki maszynowe Minimi oraz 5,7-mm pistolety maszynowe P90 / Zdjęcie: US Army

Dowodem niezdecydowania, jaki kaliber wybrać, jest jednoczesny rozwój na bazie karabinu G3 dwóch broni - pokazywanego od 2006 karabinka POF PK7, strzelającego amunicją 7,62 mm x 39 i zaprezentowanego w 2007 karabinka POF PK8 dostosowanego do naboju 5,56 mm x 45. Pierwszy podobny jest nieco do rozwijanego przez H&K w drugiej połowie lat 1960. 7,62-mm karabinka HK32, który nigdy nie wszedł do produkcji, drugi jest odpowiednikiem 5,56-mm HK33, którego wytwarzanie rozpoczęto w 1968 i jest używany m.in. przez wojska Tajlandii, Malezji, Turcji i Chile. Bazowanie na sprawdzonej konstrukcji ułatwia jej projektowanie, a także pomaga żołnierzom przyzwyczać się do nowej broni, w niewielkim stopniu różniącej się od strzelającego nabojem karabinowym starszego brata. W marcu pięćdziesiąt PK8 z partii prototypowej zostało przekazanych armii do testów, w różnych warunkach klimatycznych panujących w Pakistanie - w temperaturach od -40°C, jakie występują na terenach wysokogórskich w północnej części kraju do +50°C na pustyni Thar. Karabinki mają zostać wyposażone w celowniki kolimatorowe Aimpont oraz uniwersalne szyny montażowe.
